

ske i dette Øjeblik at tilfredsstille det ærede Medlems Videbegærlighed med Hensyn til, hvilke Varer der kan blive Anledning til at tage fat paa, thi det maa jo afhænge af den Udvikling, som kommer, afhænge af, hvorledes de økonomiske Forhold ligger, afhænge af, fra hvilken Side en ødelæggende Import truer Landet, og hvilken Karakter det hele har. Det vil ingen, tror jeg, kunne give nogen Besked om i dette Øjeblik — det skulde da være, at en eller anden dygtig Spaakone eller en anden med Evne til at se ud i Fremtiden udrustet kunde sige det ærede Medlem noget saadant. Det tror jeg, man ganske skal se bort fra og fra alle Sider medvirke til, at man faar givet denne Lov en fornuftig Affattelse og de Organer, der skal samvirke, en fornuftig, en god og sagkyndig Sammensætning. Saa vil man sikkert være kommet Problemet saa nær, som man kan komme det paa Forhaand.

Det ærede Medlem (Madsen-Mygdal) sagde endelig nogle Ord om, at man — jeg ved ikke, hvem „man“ var — havde givet Anvisning paa en Nedsættelse af Arbejdsydelsen. Jeg ved ikke, hvor den Anvisning er givet, af hvem den er givet, eller til hvem den er givet. Jeg har ikke set nogen saadan Anvisning, jeg har i hvert Fald ikke været med til hverken at udstede den eller modtage den eller paa anden Maade haft med den at bestille. Det ærede Medlem talte om 8 Timers Arbejdsdagen, som jo er et af hans Yndlingsemner. Det ærede Medlems Standpunkt dertil er velkendt, men det Eksempel, som det ærede Medlem nævnte, var mindre velbetænk, idet Forholdet er det — og det tror jeg, det ærede Medlem vil kunne faa bekræftet ved Henvendelse i Arbejdsgiverforeningen —, at i det Fag, han henviste til, Murerfaget, præsterer man med den 8 Timers Arbejdsdag en større Arbejdsydelse end tidligere med den 9 Timers. Der lægges nu flere Sten daglig pr. Mand, end der blev lagt inden 8 Timers Dagens Gennemførelse. Det er jo den velkendte Ting, at Arbejdspræstation og Arbejdstid ingenlunde behøver at staa i ligefremt Forhold til hinanden, men meget vel kan staa i omvendt Forhold til hinanden. Jeg tror, at alle, som blot har gjort sig den Ulejlighed at iagttage, hvorledes Byggevirksomhed finder Sted i denne By, vil, hvad man end ellers vil sige om Bygningshaandværkerne, kunne give dem det Testimonium, at det er Folk, der kan bestille, og som bestiller noget. Naar man ser, hvorledes Opførelsen af disse store

Karreer tilendebringes i Løbet af nogle Maaneder, og navnlig naar man, hvis det ikke er tilstrækkeligt, vil gøre sig den Ulejlighed at overvære en Arbejdsdag dér paa nærmere Hold og se, hvad der præsteres, saa vil enhver Beskyldning for Mangel paa Arbejdslyst og Arbejdsvillie og Arbejdsævne forstumme med det samme.

Jeg beklager, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, og navnlig, at det store Parti, han tilhører, stiller sig saa uforstaaende overfor dette Spørgsmaal, som Tilfældet er. Venstrepartiet, og det ærede Medlem ikke mindst, savner jo hverken Evne eller Lyst eller Kraft til at tale og om fornødent ensidigt tale de økonomiske Interessers Sag, som de repræsenterer — jeg tænker paa det store Landbrug —, og de maa jo forstaa, at vi andre føler den samme Pligt til at værne dem, som vi særlig repræsenterer. Og dette med 8 Timers Arbejdsdagen er jo i Virkeligheden ikke et saadant Vrængbillede, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller ofte vil fremstille det, men det er Spørgsmaalet, om Lønarbejderklassen i Danmark skal være en Paria, der skal leve sit Liv delt mellem Sliddet paa Værkstedet, Bygningen, Fabrikken, hvor det nu maatte være, og en nødtørftig Hvile i Hjemmet, eller om denne Klasse skal kunne udvikle sig til at blive en Kulturfaktor i højere Grad endnu, end Tilfældet er i dette Øjeblik, i Samfundsudviklingen, om den skal kunne følge med, som det med et kort Udtryk hedder, i det, der foregaar, skal kunne leve med og gøre en Indsats i kulturmæssig Henseende. Det er herom, Spørgsmaalet drejer sig, og jeg vilde ogsaa i denne Forbindelse gerne bede det ærede Medlem standse et Øjeblik og overveje, om det er rigtigt, at han saadan ensidigt bider sig fast i det, som er hans individuelle Synspunkt, om han ikke ved ligesom at kaste et lidt videre Blik ud over Verden kunde finde Vidnesbyrd ogsaa udenfor Socialdemokratiets og Arbejderklassens egen Kreds for, at det er rigtigt, det jeg her siger, og at det er et Kulturspørgsmaal og ikke, som han vil gøre det til, et Spørgsmaal om nedsat Arbejdsydelse.

Jeg beklager, at medens 8 Timers Arbejdsdagen er gaaet sin Sejrsgang over Verden efter Krigen og lovfæstes i stadig flere og flere Lande, har Venstre, og sikkert ikke mindst det ærede Medlem, været ivrigt for, at Danmark her skulde stille sig udenfor, skulde undlade denne Lovgivning, skulde overlade ogsaa dette til Kræfternes frie Spil, hvilket i det givne Tilfælde vil betyde, hvis Kræfterne slaar til dertil, at